

عنوان مقاله:

الگوی دگرشکلی فعال در سامانه های گسلی خاور ایران (مطالعه موردی زمین لرزه های اسماعیل آباد)

محل انتشار:

چهل و دومین گردهمایی (همایش ملی) علوم زمین (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

محمدامیر علیمی - استادیار گروه مهندسی معدن دانشگاه صنعتی بیرجند

خلاصه مقاله:

گستره مورد مطالعه در خاور ایران و در بخش مرکزی پهنه زمین درز سیستان واقع است. در روزهای ۴ و ۹ آبانماه ۱۴۰۲ زمین لرزه هایی با بزرگی ($M_w = ۵.۰, ۴.۸$) در شمال باختری روستای اسماعیل آباد به وقوع پیوست. حل سازوکار کانونی این دو زمین لرزه، گسل هایی با سازوکارهای مختلف را مسبب زمین لرزه های مذکور معرفی می کند. الگوی گسلش فعال در منطقه شامل گسل راستالغز راست بر اسماعیل آباد با راستای شمالی - جنوبی و گسل های معکوس شمال باختری - جنوب خاوری است. این گسل های معکوس به عنوان راندگی های پایانه ای گسل اسماعیل آباد در نظر گرفته می شود که در کوه زر (راندگی هشتوگان) رخنمون دارند. حل سازوکار کانونی زمین لرزه های آبانماه، برهمکنش این دو سامانه گسلی را نشان می دهد که به صورت هم درد عمل کرده اند. راندگی های پایانه ای در طی رویداد لرزه های نخست فعال شده و باعث برانگیخته شدن دومینویی گسل اسماعیل آباد در رویداد لرزه های دوم شده است. بنظر می رسد این الگو در فعالیت گسل ها در خاور ایران غالب است و می بایست در زمان وقوع زمین لرزه های منطقه در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی:

زمین لرزه، راندگی پایانه ای، گسل همدرد، خاور ایران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1963744>

